

Sygn. akt VIII U 102/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy P. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania P. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 grudnia 2015 r. **nr** (...)

1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje P. W. prawo do emerytury poczynając od dnia 1 grudnia 2015 roku;

2) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz P. W. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

Sygn. akt VIII U 102/16

UZASADNIENIE

Dnia 01.12.2015r. ubezpieczony P. W. wniósł do organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 11.12.2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony nie udowodnił na dzień

01.01.1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 05.11.1984r. do dnia 31.12.1998r., ponieważ w świadectwie pracy z dnia 30.04.2000r. nie wskazano stosownego rozporządzenia, w którym figuruje stanowisko „ spawacz elektryczny ”. Organ rentowy dodał, iż zaliczenie tego okresu i tak nie spowoduje nabycia uprawnień do emerytury, gdyż okres ten wynosi 13 lat, 11 miesięcy i 21 dni i jest krótszy niż wymagane 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji sprecyzowanym w piśmie procesowym z dnia 05.04.2016r. domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych począwszy od dnia 01.12.2015r. podnosząc, iż pracę w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza elektrycznego wykonywał w całym okresie zatrudnienia w (...) S.A. od dnia 03.11.1976r. do dnia 30.04.2000r. Ubezpieczony wniósł również o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony P. W. w dniu (...) ukończył 60 lat życia, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, na dzień 01.01.1999r. udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W okresie od dnia 03.11.1976r. do dnia 30.04.2000r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) S.A. w G..

W świadectwie pracy z dnia 30.04.2000r. zawarto adnotację, iż ubezpieczony w powołanym okresie zatrudnienia wykonywał pracę spawacza elektrycznego w wymiarze 1/1 etatu oraz, iż w okresie od dnia 05.11.1984r. do dnia 30.04.2000r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza elektrycznego wymienioną w wykazie A dziale XIV poz.12 pkt 10.

(...) Fabryka (...) zajmowała się produkcją ciężkich konstrukcji stalowych dla przemysłu, między innymi dla elektrowni, zapór wodnych, mostów.

Ubezpieczony zanim podjął pracę w tym zakładzie uczył się w (...) Szkole Zawodowej w zawodzie monter konstrukcji żelbetonowych. Kiedy zatrudnił się w w/w Fabryce, to został od razu przyjęty na stanowisko spawacza elektrycznego. Ubezpieczony odbył kurs wewnątrz – zakładowy spawalniczy, co było w tym czasie wystarczające do pracy na stanowisku spawacza. Z upływem czasu, gdy zostały zastrzone wymogi odnośnie kwalifikacji na stanowisku spawacza, ubezpieczony został skierowany na kurs do instytutu spawalnictwa i przeszedł go w zakresie podstawowego spawania elektrycznego w okresie od dnia 03.11.1983r. do dnia 20.03.1984r., uzyskując stosowne uprawnienia. W następnych latach odbył kolejne kursy z zakresu spawania. Na początku pracy w zakładzie ubezpieczony spawał elektrodami elektrycznymi, a potem w osłonie CO₂. Pracę taką wykonywał przez cały okres powyższego zatrudnienia, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, to jest każdego dnia i przez całą dniówkę roboczą. Ubezpieczony miał strój roboczy składający się z getrów, fartucha spawalniczego, rękawic i maski spawalniczej.

Razem z ubezpieczonym pracowali W. K. (1) (zatrudniony w latach 1974 -2000) na stanowisku palacza w kotłowni oraz W. K. (2) (zatrudniony od dnia 14.09.1974r. do dnia 30.06.1995r.) na stanowisku spawacza elektrycznego.

Ubezpieczony posiada książeczkę spawacza wydaną w dniu 28.04.1984r. przez Ośrodek Szkolenia Spawaczy Huty (...) w K..

W legitymacji ubezpieczeniowej odwołującego wydanej dnia 12.11.1976r. zawarty jest wpis o zatrudnieniu wymienionego od dnia 03.11.1976r. do dnia 30.04.2000r. w (...) S.A. w G. na stanowisku spawacza elektrycznego.

/dowód z: akt ZUS, świadectwa pracy świadka W. K. (2), odpisu księżeczki spawacza, legitymacji ubezpieczeniowej, akt osobowych świadka W. K. (2), zeznań świadków W. K. (1) i W. K. (2) oraz z zeznań ubezpieczonego/.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego P. W. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) – zwanej dalej ustawą – ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z 184 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy – tj.01.01.1999r. – osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) – zwanego dalej rozporządzeniem – pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z cytowanych norm prawnych wynika, iż odwołujący nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,
- legitymowania się okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 01.01.1999r.,
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 01.01.1999r.,

- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

W świetle utrwalonego orzecznictwa sądowego dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska tylko rodzaj rzeczywiście powierzonej pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26.06.2015r. sygn. akt III AUa 168/15 LEX nr 1761793).

Ubezpieczony P. W. wiek emerytalny 60 lat ukończył w dniu 20.06.2015r., na dzień 01.01.1999r. legitymuje się 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Spornym pozostawało czy odwołujący na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, a konkretnie czy istnieją podstawy do zaliczenia do takiej pracy spornego okresu jego zatrudnienia w (...) S.A. w G. od dnia 03.11.1976r. do dnia 31.12.1998r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że ubezpieczony w powyższym okresie spornym faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę wymienioną w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wykazie A dziale XIV poz.12 – „ prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo wodorowym ”.

Odwołujący przez cały powyższy okres sporny pracował jako spawacz elektryczny. Na początku pracę tę wykonywał na podstawie kursu wewnątrz – zakładowego spawalniczego, gdy był on wystarczający do wykonywania tej pracy. Z czasem, gdy zostały zaostżone wymogi co do kwalifikacji koniecznych do wykonywania prac spawalniczych, ubezpieczony został skierowany na kurs spawania elektrycznego podstawowego, który przeszedł w instytucie spawalnictwa uzyskując w 1984r. stosowne uprawnienia. Wtedy też wydana mu została książeczka spawacza.

Okoliczności dotyczące rzeczywiście wykonywanej przez ubezpieczonego pracy w okresie spornym potwierdzają zeznania słuchanych w sprawie świadków W. K. (3) i W. K. (4), którzy pracowali razem z ubezpieczonym, w tym świadek W. K. (4) tak jak ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku spawacza oraz zgromadzona w sprawie dokumentacja, a w szczególności świadectwo pracy z dnia 30.04.2000r., legitymacja ubezpieczeniowa z zawartym wpisem o wykonywaniu przez ubezpieczonego pracy spawacza elektrycznego podczas całego okresu zatrudnienia w Fabryce, a także książeczka spawacza.

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostaje fakt, że ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym za okres sporny świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Po zaliczeniu okresu spornego od dnia 03.11.1976r. do dnia 31.12.1998r. do pracy w warunkach szczególnych, ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. posiada ponad 15 letni okres takiej pracy. Zatem spełnia on wszystkie niezbędne przesłanki prawa do dochodzonego świadczenia.

W konsekwencji powyższego, na podstawie powołanych norm prawnych oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury, poczynając od dnia 01.12.2015r., to jest od miesiąca zgłoszenia wniosku (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy).

W pkt 2 wyroku na podstawie art.98 k.p.c. w związku z art.99 k.p.c. i § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804) obowiązującego od

dnia 01.01.2016r., Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grzegorz Tyrka